

Tablou de toamnă mușatină

Natura se pregătește pentru anuala-i vacanță când își reface puterile pentru a renaște odată cu florile.

Sosirea fiecărei toamne ne bucură ochiul prin coloristica tabloului înfățișat, iar oamenii realizează că timpul se scurge și rămân doar amintirile. Îmi vine în minte un mușatism: „amintirile sunt asemenea cărților din biblioteca ta. Cauți câte una când nu mai ai nimic de citit.”

Zilele încep a se scurta, frunzele ruginii dau pădurii coloritul de aramă cu diversitatea de culori, roua de dimineață se transformă în brumă. Cețurile fac văile adânci una cu muchiile ascuțite iar „noaptea viteza gândului circulă în întuneric”.

De multe ori, te cuprinde nostalgia, gândul zboară la zilele înSORITE și lungi de vară însă trebuie să fim realiști și să ne trezim din visare deoarece „plictiseala lungeste ziua și scurtează viața”.

Lunca, bătută de brumă acum pare ruginită, iar covorul multicolor și-a pierdut din intensitatea sa. Îmi imaginez că pășesc ușor pe un așternut moale de frunze, dar „numai covoarele se nasc ca să fie călcate în picioare”, așa că tresar și-mi dau seama că gândul mi-a zburat prea departe.

Coșurile fumegânde ale caselor din jur îmi amintesc că nopțile vor fi din ce în ce mai reci, urmând ca iarna să-și facă apariția în mod inevitabil. Din fericire eu „nu sunt sensibil la frig, chiar și gerul mă lasă rece”.

Dar acum trebuie să mă opresc, fiindcă realitatea mă înconjoară și așa cum se spune „dacă într-o vorbă îndeși mai mult decât încape, devine vorbă goală”.